

Tercet Egzotyczny, Biały epilog

Do widzenia - kończy się sen
I żegna was zimowa bajka
Do widzenia - żegna was ren
Błękitnym basem, co za bas

Do widzenia - czeka już las
I chmura, w której brodzi czajka
Koniczyna czeka i len
Gdziekolwiek o nich cyka czas

Odjeżdża na swej klaczy dżokej Bonifacy
Z wujkiem Julkiem znika wujek Stach
Odjeżdżamy wszyscy już stąd
Na zielony, na lipcowy łąd

Pachnąca dal i ciepły czas
Otworem dla nas stoją, zapraszają nas
Twoje śniegi, zimo, twój mróz
Inny klejnot nam zastąpi już

Już na nas czas
Nasze sianie dzwonią do noclegu
I śnieżny tren
Ciągnie w biegu nasz błękitny ren

Do widzenia - kończy się sen
I żegna was zimowa bajka
Do widzenia - żegna was ren
Błękitnym basem, co za bas

Do widzenia - czeka już las
I chmura, w której brodzi czajka
Ale przecież wróci ten sen
Błękitny wróci do nas ren

Powróci na swej klaczy dżokej Bonifacy
Z wujkiem Julkiem wróci wujek Stach
Nie odjadą nigdy już stąd
Na daleki i upalny łąd

Bo oni tu na śnieżnym mchu
Od urodzenia mają swój domowy kąk
Więc się będą dalej wam śnić
Nutkę ciągnąć niby złotą nić

Już w drogę czas
Nasze sianie dzwonią do noclegu
I śnieżny tren
Ciągnie w biegu nasz błękitny ren